

Κολλεκτιβοποίησης ψιμύδια...

Ο υπουργός Γεωργίας, κ. Κ. Σημίτης, χαρακτήρισε ανυπόστατους και αστερούς τους «ισχυρισμούς» της «δεξιάς», ότι το νομοσχέδιο περί γεωργικών συνεταιρισμών σκοπεύει στην «κολλεκτιβοποίηση» της αγροτικής παραγωγής. Για να υπάρξει κολλεκτιβοποίηση —είπε ο κ. υπουργός— πρέπει, οι καλλιεργητές, να χάσουν την ιδιοκτησία της γής τους και τέτοια «πρόβλεψη», με κανένα άρθρο του νομοσχεδίου δεν γίνεται.

Σχετικά με τις διατάξεις του ίδιου νομοσχεδίου, που καθορίζουν τις σχέσεις αγρότη - μέλους και Συνεταιρισμού, και οδηγούν, ολοφάνερα, στην απαλλοτριώση, υπέρ του Συνεταιρισμού και των νεόκοπων «Συνεταιριστικών Οργανισμών» με τα πολύμορφα και ισχυρότατα δικαιώματα, των καλλιεργητικών και επιχειρηματικών πρωτοβουλιών του αγρότη, ο κ. Σημίτης, διαβεβαίωσε, ότι παρόμοιες «υποχρεώσεις» βαραίνουν και τα μέλη των αντιστοιχών συνεταιρισμών στη Δανία, την Ολλανδία, τη Γαλλία.

Η ευθύνη του κ. Σημίτη να εξασφαλιστεί, με τις «διευκρινίσεις» του ένα «ζαχαρώδες περιβλήμα» στο νομοσχέδιο, για να «καταποθεί» χωρίς αντιρρήσεις, από τον ελληνικό λαό και, ιδιαίτερα, τους αγρότες, τον αφήνει διπλά έκθετο. Πρώτο, γιατί αποδέχεται τη μεθόδευση της προοδευτικής απόσπασης της ιδιοκτησίας τους, από τους καλλιεργητές και συνεργάζεται στην προσπάθεια παραπλάνησής τους. Δεύτερο, γιατί υποτιμά τη νοημοσύνη όσων παρακολουθούν από κοντά τις κυβερνητικές δραστηριότητες, επειδή δεν συμφωνούν με την απόπειρα κατάλυσης του δημοκρατικού καθεστώτος.

Κατ' αρχήν, αντίστροφο μόνο σχέση υπάρχει μεταξύ του συνεταιριστικού κινήματος, όπως υπαγορεύθηκε από τις ίδιες τις ανάγκες ομαλής λειτουργίας της ελεύθερης οικονομίας και αναπτύσσεται σήμερα στις αστικές κοινωνίες, και του κατασκευάσματος της κυβέρνησης της «αλλαγής». Στις δυτικές χώρες, ο συνεταιρισμός γεννήθηκε σαν ανάγκη «αναγωγής» των μεμονωμένων μικροκαλλιεργητών ως το διαπραγματευτικό επίπεδο του εμπόρου, του βιομηχάνου και του κράτους ακόμα, με τους οποίους συναλλάσσονταν, για να προστατευθεί αποτελεσματικά το εισόδημά του. Το συνεταιριστικό κίνημα, δηλαδή, δεν αποτελούσε άρνηση της ιδιωτικής πρωτοβουλίας, αλλά άμυνα κατά των εκμεταλλευτικών υπερβολών της — όπως συμβαίνει, άλλωστε, και με το εργατικό συνδικαλιστικό κίνημα.

Με το νομοσχέδιο του υπ. Γεωργίας, το συνεταιριστικό «κίνημα», πρόκειται να χρησιμοποιηθεί σαν όπλο εναντίον της ιδιωτικής πρωτοβουλίας σαν μέθοδος για την εξαφάνισή της! Και επειδή η ιδιωτι-

κή πρωτοβουλία δεν αντιπροσωπεύεται μόνον από το εμπόριο και τη βιομηχανία, αλλά και από τους ιδιοκτήτες καλλιεργητές της γής, το νομοσχέδιο προετοιμάζει και τη δική τους απογύμνωση, τη δική τους κρατικοποίηση. Θάταν περίεργο αν συνέβαινε διαφορετικά. Όταν κάθε μέτρο, σύμφωνα με τις επίσημες διακηρύξεις, αλλά και τη νομοθετική πρακτική, εμπνέεται από την επιδίωξη σοσιολιστικού μετασχηματισμού της κοινωνίας.

Αρνείται αυτή την επιδίωξη «σοσιαλιστικοποίησης» της αγροτικής οικονομίας ο κ. Σημίτης, επικαλούμενος τον αφορισμό, ότι κολλεκτιβοποίηση σημαίνει, πριν απ' όλα, κατάργηση της ιδιοκτησίας της γής και των καλλιεργητικών μηχανημάτων. Λαθεύει εσκεμμένα ή αθέλητα, ο κ. υπουργός. Η αφαίρεση από τους αγρότες της ιδιοκτησίας τους είναι μί α μ ο ν ο φ ά σ η σ τ η διαδ ι α δ ι α σ τ η κ ο λ λ ε κ τ ι β ο π ο ι η σ η ς, και ο χ ι τ ο μ ο ν α δ ι κ ο π ε ρ ι ε χ ο μ ε ν ο τ η ς. Ο δικηγόρος και τ. γενικός γραμματέας του υπουργείου Συντονισμού κ. Γ. Ν. Θεοφάνους, είχε την καλοσύνη να θέσει υπόψη της στήλης την πολύτιμη «μαρτυρία» του Βούλγαρου ακαδημαϊκού κ. Νικολάι Τοντόρωφ για την κολλεκτιβοποίηση στη χώρα του, όπως τη διατύπωσε στο βιβλίο του «Σύντομη ιστορία της Βουλγαρίας», σελ. 135 - 137.

Αναδημοσιεύουμε τη σχετική — διαφωτιστικότερη — περικοπή:

«Μετά την 9η Σεπτεμβρίου 1944 δημιουργήθηκαν ευνοϊκές συνθήκες για την ανάπτυξη του συνεταιρισμού με τροποποίηση της κοινωνικής του ουσίας, της οργάνωσής του και της οικονομικής του σημασίας. Το Κ.Κ.Β. αναζήτησε το πιο παριστό σχήμα για τις βουλγαρικές συνθήκες. Ήταν, τα συνεταιριστικά αγροκτήματα, που επιρρέπανε τη συγκέντρωση όλων των δραστηριοτήτων της παραγωγής των αγροτών, που διατηρούσαν ταυτόχρονα την προσωπική ιδιοκτησία της γής... Το 1959 όταν τα συνεταιριστικά αγροκτήματα είχαν κώλας το 98 ο/ο των γαιών που άξιζαν να συγκοινωνηθούν στις κοοπερατίβες προκήρησαν στην κατάργηση της ατομικής μερίδας». Και ο κ. Τοντόρωφ, καταλήγει: «Η Βουλγαρία, υπήρξε το πρώτο από τα κράτη της σοσιαλιστικής κοινότητας που ίδρυσε αγροτο - βιομηχανικά συγκροτήματα κ.λ.π.»

Αν ο κ. υπουργός Γεωργίας επιμένει, ότι υπάρχει η παραμικρότερη διαφορά ανάμεσα σε όσα περιγράφει ο Βούλγαρος ακαδημαϊκός και σε όσα προβλέπονται από το νομοσχέδιο, σε εκπλήρωση της κυβερνητικής πολιτικής για δημιουργία αγροτικο - βιομηχανικών Συνεταιρισμών, τότε, θα μείνει εκτεθειμένος και για ένα τρίτο αμάχημα: Οτι δεν γνωρίζει ακριβώς τις πηγές απ' όπου, η κυβέρνηση στην οποία ανήκει, αντλεί τα πρότυπα για τον «μετασχηματισμό» της ελληνικής οικονομίας και κοινωνίας!